

[Aksel Larsen.]

noget til hinder for, at flertalspartierne i denne sal kan vedtage deres sukkerordning. Jeg ville ganske vist mene, at det var heldigst, de ikke gjorde det. Jeg ville mene, det var heldigst, at man vedtog en for samfundet betydelig bedre sukkerordning end den, der ligger forslag om her, og det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) skal ikke stille det sådan op: denne sukkerordning eller ingen, for man kunne have gjort forsøg på at få den bedre; men bortset fra det vil dagsordenens eventuelle vedtagelse ikke forhindre gennemførelsen af sukkerordningen, men kun udtrykke det principielle ønske om socialisering af sukkerindustrien og opfordre ministeren til, at han giver sig til at arbejde konkret for sagen, og at han, når han har tilendebragt sine overvejelser, fremsætter forslag på rigsdagen.

Det er ganske rigtigt, der står „snarest muligt“. Det gør der. Jeg ved ikke, hvor lang tid den højtærede minister skal bruge til det, det må han i nogen grad selv tage stilling til, men der er til beroligelse for det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) ikke sagt, at det skal ske den dag i morgen.

Vi har stillet indholdsmæssigt tilsvarende forslag i 1946. Da blev forslaget forkastet, og man gik fra socialdemokratiets side imod det med den motivering, at det kunne være rimeligt at komme med et sådant forslag, en sådan opfordring til handelsministeren, hvis han var socialdemokrat, men når han var venstremand som i 1946, var det totalt tåbeligt. Nu har vi, såvidt jeg ved, en socialdemokratisk handelsminister, så gælder indvendingerne fra 1946 ikke. Vi stillede et nogenlunde tilsvarende forslag, jeg tror, det var i 1947. Da fik vi af den daværende ordfører for socialdemokratiet, Hartvig Frisch, at vide, at det var latterligt at foreslå socialisering, for det kunne ikke skaffe billigere eller bedre sukker frem, om sukkerfabriksarbejderne gik med guldtræsset kasket, og jeg ved ikke, om man også ville have, at de skulle gå med sabel ved siden. Socialiseringen har imidlertid ikke noget med påklædningen at gøre, og socialisering af sukkerfabrikkerne betyder ikke, at arbejderne skulle have guldtræsset kasket, så det argument var lidt ved siden af. Men det er altså de argumenter, der er anført mod to af vore tidligere socialiseringsforslag, og nu lader man, som om de ikke har været fremført. Man glemmer totalt argumentet fra 1946, da man sagde: havde vi haft en socialdemokratisk handelsminister, havde det været noget

andet, så ville vi stemme for en opfordring til ham om socialisering af sukkerfabrikkerne. Nu har man den socialdemokratiske handelsminister, men alligevel vil man ikke stemme for det, og når det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) skal finde en begrundelse, siger han, at der er jo truffet aftale om en ordning, der skal vare i 10 år. Ja, det er efter vor mening socialdemokratiets og regeringens fejl, at de er gået med til den aftale. Men selvom de er gået med til denne aftale, fatter jeg ikke, hvordan det skulle forhindre, at socialdemokratiet her i tinget stemmer for sin angivelige — jeg beder ministeren undskyldte, men jeg er nødt til at bruge udtrykket — angivelige principielle opfattelse, at sukkerfabrikkerne bør socialiseres, og selvom socialdemokratiet desværre er gået med til en 10-årig aftale, kan jeg ikke se, at det skulle forhindre dem i at sige til handelsministeren: tag alligevel og arbejd med de socialiseringsplaner. Jeg synes derfor, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s indvendinger intet er værd. Jeg opfordrer derfor til, at man stemmer for vort forslag til dagsorden, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi for at gøre det ekstra tiltrækkende for socialdemokratiet og i håb om, at det skulle få socialdemokratiet med, i vort ordvalg har holdt os temmelig nøje til ordvalget i „Fremtidens Danmark“, et ordvalg, som er foretaget af den nuværende handelsminister. Jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og den højtærede handelsminister er så store modstandere af at stemme for *det*, som de stadigvæk erklærer er deres principielle synspunkt, således som de selv formulerede det i 1945 i „Fremtidens Danmark“.

Kr. Kristensen: Jeg vil først takke den højtærede minister, fordi han har imødekommet de ønsker, vi fremsatte om ændringer i § 2, stk. 2., under første behandling af dette lovforslag. § 2 har nu fået en udformning, som vi fra venstres side fuldtud kan tiltræde.

Vi påskønner ligeledes de retningslinier, der er anført i betænkningen for anvendelsen af de 4 pct. af årets overskud til sociale foranstaltninger. Når vi skulle have det med, ønskede vi, at der blev peget på fornuftige retningslinier for midlernes anvendelse. Det er det, der er sket.

Angående socialiseringen af sukkerfabrikkerne, det problem, som nu er rejst af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, har vi ved første behandling af lovforslaget sagt vor mening. Der er her en forskellig opfattelse